

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/39/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222010008
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2222010008.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 24.08.2022, č.k. 1T/1/2022 - 190, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5.10.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamieta.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda (ďalej aj len ako „okresný súd“) bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

obvinený dňa 14.05.2021 v čase okolo 18:00 hod. v meste Veľký Meder, okr. Dunajská Streda, na Nám. Bélu Bartóka pred Základnou školou Komenského pri parku, na ulici pristúpil k poškodenému C. D., nar. XX.XX.XXXX, ktorý vtedy tam bol na svojom bicykli, od ktorého po predchádzajúcom rozhovore na mieste slovné žiadal odovzdanie finančnej hotovosti vo výške 5,- €, čo poškodený najprv odmietol odovzdať, na čo obvinený vytiahol viacúčelový skladací rybársky nožík s červenou rukoväťou dĺžkou čepele 8 - 10 cm, ktorým smeroval na poškodeného a uviedol mu, aby mu odovzdal žiadané peniaze, inak ho pichne nožom, kedy poškodený v obave o svoj život a zdravie mu vydal finančnú hotovosť v nominálnej hodnote 5,- €, ktoré peniaze páchatel na mieste zobral od poškodeného a z miesta ušiel na neznáme miesto, čím poškodenému C. D., nar. XX.XX.XXXX v E. F., okres Dunajská Streda, trvale bytom D. A., G. C. H. XXXX/XX, I. E. F., spôsobil celkovú škodu vo výške 5,- €, pričom rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 3T/208/2009 zo dňa 08.09.2010 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/133/2010 zo dňa 03.02.2011 bol už právoplatne odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona.

2. Za to súd obžalovanému podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 5 Trestného zákona uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a rozhodol tiež o nároku na náhradu škody, ktorý uplatnil poškodený. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 14T/32/2021 zo dňa 28.09.2021, právoplatný 13.10.2021 vo výroku o treste ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Obžalovanému bol tiež podľa § 76 odsek 2 Trestného zákona uložený ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu (citácia):

„Ako splnomocnená právna zástupkyňa obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko Mesto D. A., t. č. ÚVTOS, týmto predkladám do konania odôvodnenie odvolania do trestného konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. I T/1/2022 v nasl. znení:

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 24.08.2022 bol obžalovaný uznaný za vinného na tom skutkovom základe, že mal dňa 14.05.2021 v čase okolo 18:00 hod. v meste Veľký Meder, okr. Dunajská Streda, na Nám. Bélu Bartóka pred Základnou školou Kamenského pri parku, na ulici pristúpiť k poškodenému C. D., nar. XX.XX.XXXX, ktorý tam vtedy bol na bicykli, od ktorého mal po predchádzajúcom rozhovore na mieste slovné žiadať odovzdanie finančnej hotovosti vo výške 5,-€, čo poškodený mal najprv odmietnuť odovzdať, na čo mal obžalovaný vytrhnuť viacúčelový skladací rybársky nož s červenou rukoväťou dĺžkou čepele 8 - 10 cm, nasmerovať ho na poškodeného a uviesť mu, že mu má odovzdať žiadané peniaze, inak ho pichne nožom, kedy sa mal poškodený obávať o svoj život a zdravie, v čoho dôsledku mu mal vydať finančnú hotovosť v nominálnej hodnote 5,-€, obžalovaný takto odovzdané peniaze mal od poškodeného zobrať a zo špecifikovaného miesta ujsť na neznáme miesto, čím mal poškodenému spôsobiť celkovú škodu vo výške 5,-€.

Súd pritom pri vydávaní uvedeného rozsudku poukázal aj na odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 3T/208/2009 zo dňa 08.09.2010 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Tmava sp. zn. 6To/133/2010 zo dňa 03.02.2011, a teda na to, že bol obžalovaný už právoplatne odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v platnom znení (ďalej aj ako „Trestný zákon“ alebo „Tr. zák.“), a preto vyslovil, že má byť vinný za spáchanie zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2, písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, a teda že mal proti inému použiť hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou. Obžalovanému bol uložený za tento skutok (súhrnný) nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov 6 mesiacov, to všetko s poukazom na § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona a zároveň má takýto trest v zmysle § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona vykonať v ÚVTOS so stredným stupňom strázenia.

Okresný súd Dunajská Streda sa pritom uvedeným rozsudkom vyrovnal aj s inými, z trestnoprávneho hľadiska dôležitými otázkami, a to:

zrušil Trestný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda vydaný pod sp. zn. I 4T/32/2021 zo dňa 28.09.2021, ktorý sa stal právoplatným dňa 13.10.2021 v rozsahu, ako to je uvedené v predmetnom rozsudku;

obžalovanému uložil ochranný dohľad na 2 roky;

zaviazal obžalovaného k náhrade spôsobenej škody poškodenému vo výške 5 €.

Môj mandant na pojednávaní konaného dňa 24.08.2022, ale aj ja sama na predmetnom pojednávaní sme podávali odvolanie voči vyhlásenému rozsudku prvotne z dôvodu, že môj mandant skutok, ktorý sa mu kladie za vinu nespáchal, pričom v rámci konania neboli zistené také dôkazy, ktoré by jednoznačne preukazovali opak tvrdenia obžalovaného. Skutkové okolnosti uvádzané poškodeným sú nejasné a v mnohých prípadoch pri porovnaní jeho tvrdení v rôznych štádiách konania aj protichodné.

Prvostupňový súd prejudicioval správnosť skutkových tvrdení poškodeného, i keď tieto boli v jednotlivých štádiách konania protichodné a nevedel ich ani žiadnymi priamymi dôkazmi potvrdiť.

Jeho tvrdenia pritom neboli ani náležite objasnené (a zrejme ani objasniteľné), a to ani v základných otázkach, tzn. neboli dostatočne preukázané žiadne okolnosti, ktoré podmieňujú naplnenie konkrétnej skutkovej podstaty trestného činu.

Celé trestné konanie, ale aj samotné rozhodnutie, vychádza tak, ako to je naznačené vyššie, výsostne len z tvrdení uvedených poškodeným, z ktorého to muselo byť ešte aj „vyťažené“, keďže sám od seba totiž necítil potrebu obrátiť sa na orgány činné v trestnom konaní a podať trestné oznámenie.

Svedecká výpoveď ostatných „svedkov“ pritom poskytuje do konania len sprostredkované informácie; pričom v danom prípade vzhľadom na ich sociálne pomery, môžu byť tieto osoby považované za blízke v zmysle civilnoprávnej definície tohto pojmu- sama matka poškodeného pritom pri svojej výpovedi uviedla, že nechceli (ani poškodený) aby tento údajne spáchaný skutok bol prešetrovaný políciou. Matka poškodeného pritom vysvetlila aj ich indíciu, a teda prečo nechceli ísť na políciu, ktorá tkvela v tom, že išlo len o 5 €; žiadne nebezpečné vyhrážanie či použitie nože ako okolnosť, ktorá sa vymyká normálu, nespomenula.

Na pojednávaní konaného dňa 24.08.2022 poškodený opäť raz prezentoval úplne novú verziu svojho príbehu, pričom sa jednotlivé jeho výpovede odlišujú v podstatných tvrdeniach a okolnostiach, ktoré sú neprehrliadnuteľné (výška poskytnutej sumy bola zo začiatku nižšia /3€-5€/; niekedy zabudol uviesť, že mal obžalovaný použiť nôž;

smerovanie noža a vzdialenosť noža od neho bola nekonštantne vysvetľovaná z jeho strany počas jednotlivých výpovedí;

rôzne verzie na to, ako sa nôž mal dostať do jeho ruky a pod.).

Poznamenávame pritom, že nebolo možné jednoznačne zistiť ani to, o akú zbraň sa jedná; resp. sám poškodený si nebol istý ešte v prípravnom konaní, čo mal vlastne obžalovaný držať

v ruke, kým na hlavnom pojednávaní už pomaly uvádzal aj značku nožika.

V rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda je uvedené, že bola vina obžalovaného dostatočne preukázaná. a to najmä výpoveďou poškodeného.

Počas dokazovania, či už v prípravnom konaní, ale ani v konaní pred súdom nebol zisťovaný typ údajne použitej zbrane, táto nebola nájdená, v čoho dôsledku nemôžeme zistiť ani to či ide

o predmet, ktorým mohol obžalovaný urobiť útok proti telu dôraznejším (ak skutok, ktorý sa mu kladie za vinu vôbec vykonal).

Poškodený ako aj obžalovaný zhodne uviedli, že sa poznajú zo základnej školy, kým sa od ukončenia základnej školy nemali stretnúť, pričom ich vzťah nemal byť ani zlý. V rozpore s týmto tvrdením potom poškodený vo svojich výpovediach nelogicky uvádza aj to, že sa mal báť od obžalovaného.

Matka poškodeného sa pritom dostala do rozporu s vyššie uvedeným jednoznačným tvrdením svojho syna a uviedla, že sa jeho syn v meste stretol s obžalovaným niekoľkokrát. Podľa uvedenia matky poškodeného, je pritom poškodený „veľmi úzkostlivý“ a „nerozmýšľa reálne“, čo jednoznačne môže mať vplyv aj na jeho schopnosť vnímať situácie okolo seba, príp. tieto situácie správne vyhodnotiť.

Podľa udania matky poškodeného pritom poškodený bežne nemá ani pri sebe hotovosť (ak tak, tak len mince), keďže nevie narábať s peniazmi - no napriek tomu mal mať práve v ten deň u seba papierové peniaze v nominálnej hodnote 5,-€.

Máme teda aj v zmysle vyššie opísaných skutočností za to, že sa v konaní na prvostupňovom súde jednoznačne nepreukázalo spáchanie skutku, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu. V konaní sa vôbec nezisťovali okolnosti ohľadne poškodeným uvádzaného viacúčelového skladacieho rybárskeho nožika, ktorý mal mať červenú rukoväť - ustálila sa dĺžka čepele bez toho, aby sa priamo zistilo, že obdobné skladacie nožičky môžu mať čepeľ v uvedenej dĺžke, či obžalovaný mohol alebo priamo že mal takýto druh nožika, ako aj bez toho, že by vzhľadom na povahu a „mentálnu zaostalosť“ poškodeného tento vôbec vedel posúdiť, opísať a udať rozmery takéhoto nožika.

Keď už sme ale pri otázke vážnej obavy poškodeného od obvineného, musíme poukázať aj na to, že zrejme tento ani nemusel mať obavy z obžalovaného v momente ich údajného stretnutia, keďže sa takémuto stretnutiu nesnažil predísť, a to i napriek tomu, že mal pri sebe bicykel, ktorým by sa vedel vyhnúť vôbec aj stretnutiu. Keď sa ale nevyhol stretnutiu, mohol bez problémov zavolať pomoc, o ktorú nežiadal ani po údajnom spáchaní skutku. Máme za to, že sa jeho „obavy“ vytvorili zámerne, už len v priebehu trestného konania, tzn. až po zistení skutkových znakov konkrétneho trestného činu, ktoré požaduje zákon.

V tomto prípade je veľmi zaujímavé aj to, že napriek tomu, že je park, v ktorom sa mal údajný skutok odohrať, celoročne, ale osobitne v jarnom, letnom a jesennom období veľmi populárnym miestom, skutok kladený za vinu obžalovanému ale nikto nevidel, a teda poškodenému spáchanie tohto skutku nikto nevedel hodnoverne dosvedčiť.

Výpoveď p. J. K., ktorým sa malo dosvedčiť tvrdenie poškodeného, a teda ktorý má byť priateľom poškodeného, bolo okrem toho, že bolo len nepriame a účelové, aj protichodné a práveže nepotvrdil skutok, ktorý prezentoval poškodený. Všetky poznatky, ktoré tento svedok prezentoval pred súdom (ale aj v predchádzajúcom konaní), boli získané z rozprávania poškodeného, ktorému podľa vlastného udania svedka, sám nekládol veľký dôraz. Bezvýznamnosť situácie (pokiaľ sa vôbec udiala) potvrdzuje aj časový odstup, kým vôbec poškodený porozprával túto príhodu p. K., ako aj to, že poškodený vôbec nemal byť rozrušený pri takomto telefonáte; tzn. p. K. nemohol vedieť a ani predpokladať, že sa malo jednať o trestný čin.

V tomto odôvodnení odvolania máme záujem poukázať vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti teda aj na nedôveryhodnosť poškodeného, keďže sa tento počas celého trestného konania vyjadroval zmätočne, pričom boli výrazné rozpory aj v jeho postupe a konaní po údajne prežitom skutku. V konaní pritom bolo jednoznačne preukázané aj to, že trpí rôznymi diagnózami, ktoré môžu mať vplyv na jeho schopnosť správne vyhodnotiť životné situácie, a teda aj toho, že je ľahko ovplyvniteľný.

Máme za to, že sa preukázanie viny obžalovaného nemôže zakladať len na základe výpovede poškodeného, ktorý je o. i. zmätočný, ale spáchanie akéhokoľvek protiprávneho skutku má byť prešetrené a preukázané tak, aby mohlo byť na konci konania vyhlásené nespochybniteľné a bezpodmienečné rozhodnutie, keďže až rozhodnutie takéhoto druhu môže zaručovať spravodlivosť

a dôveru v justíciu. Bez bezpodmienečného splnenia týchto atribútov sa javí byť uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 9 rokov 6 mesiacov za neprimerane prísne. Obžalovaný má za to, že v danom konaní bola porušená i zásada in dubio pro reo, ale aj s zásada proporcionality pri ukladaní trestu.

Na základe vyššie uvedených skutočností a s poukázaním na značné rozpory v tomto konaní, máme za to, že sa orgánom činným v trestnom konaní nepodarilo bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že sa skutok stal, že ho spáchal obžalovaný a teda že by bola konkrétna osoba z konkrétneho skutku vinná. Práve z týchto dôvodov sa domáhame, aby Krajský súd v Trnave na základe § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil rozsudok prvostupňového súdu a aby v predmetnom konaní sám s odkazom na § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.“

4. Prokurátor sa po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní vzdal práva podať odvolanie.

5. Krajský súd v Trnave (ďalej aj len ako „krajský súd“) ako odvolací súd rozhodoval o odvolaní na verejnom zasadnutí, ktoré vykonal za prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora. Prokurátor považuje odvolanie obžalovaného za nedôvodné a preto ho navrhuje podľa § 319 TP zamietnuť. Obhajca obžalovaného poukázal na dôvody odvolania, ktoré uviedol písomne. Navrhuje, aby krajský súd zrušil rozsudok súdu I. stupňa a obžalovaného oslobodil spod obžaloby. Obžalovaný sa pridržiava vyjadrenia svojho obhajcu.

6. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

7. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine aj proti výroku o treste. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

8. Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného.

9. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo aj podľa krajského súdu preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je kladený za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom.

10. Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

11. Z usvedčujúcich dôkazov krajský súd poukazuje predovšetkým na výpoveď poškodeného, svedkov L. D. a J. K..

12. Obžalovaný v podanom odvolaní namieta viacero skutočností. Jednou z nich je to, že obhajoba, na rozdiel od okresného súdu, považuje tvrdenia poškodeného v jednotlivých štádiách konania za protichodné a vytýka mu, že svoje tvrdenia nevedel potvrdiť žiadnymi priamymi dôkazmi.

13. Krajský súd konštatuje, že výpovede poškodeného sa v podstatných bodoch neodlišujú, jeho výpovede pôsobia konzistentne a odchylnosti, na ktoré obhajoba poukazuje, nie sú podstatnými, relevantnými.

14. Vplyv na hodnotenie výpovede poškodeného nemôže mať ani skutočnosť, že matka poškodeného vysvetlila, prečo spočiatku nechcela oznámiť, čo sa stalo jej synovi. Nie je rozhodujúce, ako udalosti, o ktorej jej rozprával syn, vnímala ona. A to v tom zmysle, či „správne“ z trestnoprávneho hľadiska posúdila, že ide o spáchanie závažného trestného činu. Rozhodujúce je, že poškodený tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní popísal stretnutie s obžalovaným, uviedol, že obžalovaný mal v rukách nôž, ktorý mieril na poškodeného, a žiadal od neho 5 eur. Popísal miesto stretnutia, aj to, prečo neoznamoval udalosť na políciu. Uviedol, že mal obavu z pomsty obžalovaného, ak by skutok oznámil polícii, zároveň sa obával, že jeho tvrdenia nebudú brané vážne, keďže neprišlo k jeho zraneniu. Oznámil to však matke a aj ďalším osobám, ktorých označil ako priatelia. Jeho matka - svedkyňa L. D., potvrdila, že jej syn povedal o stretnutí s obžalovaným, o tom, ako od neho žiadal peniaze a vytiahol na neho nôž. Aj ona potvrdila, že jej syn mal strach, a rovnako ako on, aj ona sa obávala, že po nahlásení na políciu by sa jej synovi mohol obžalovaný pomstiť.

15. Je tiež pravdou, ako na to poukazuje obhajoba, že výpoveď svedka – poškodeného je jediným priamym dôkazom. Tento dôkaz bol, aj vzhľadom na informáciu, ktorú o osobe poškodeného uviedla jeho matka, že je osobou v psychiatrickej starostlivosti, podrobený dôslednej preverke a to aj tým spôsobom, že vo vzťahu k osobe poškodeného bolo vykonané aj znalecké dokazovanie. A to jednak znalcom z odvetvia psychiatrie, jednak znalcom z odvetvia psychológie. Bolo zistené, že poškodený dokáže chápať zmysel trestného konania, kritičnosť a úsudková schopnosť poškodeného sú prítomné v podstatnom rozsahu i miere. Ide o osobu ľahko mentálne retardovanú, bez explorovanej forenzne významnej duševnej poruchy, choroby, alebo jej takého stupňa a takej závažnosti, ktorá by podstatným a významným spôsobom ovplyvňovala jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Napriek tomu, že intelektové schopnosti poškodeného sú v pásme mentálnej subnormy, všeobecná vierohodnosť nie je spochybniteľná v tom kontexte, že by zámerne skresľoval realitu, limitovaná môže byť náročnosťou materiálu, ktorý má vnímať, zapamätať si ho, reprodukovat'. Špecifickú vierohodnosť poškodeného nemožno spochybniť.

16. Ako bolo uvedené už v odseku 14, závažné a podstatné odchýlky v popise udalostí, popise konania obžalovaného voči jeho osobe, nie sú vo výpovediach poškodeného prítomné. V súlade s týmto konštatovaním sú aj znalecké zistenia, ktoré ako jeden z ďalších dôkazov, prispievajú k možnosti vyhodnotiť výpoveď poškodeného ako vierohodnú a pravdivú.

17. Výpoveď poškodeného potvrdzujú aj nepriame dôkazy a to výpovede svedkyne L. D., ktorej poškodený ako svojej matke popísal, čo sa odohralo v parku a ako konal obžalovaný a svedka J. K., ktorému sa poškodený tiež zveril o tom, že obžalovaný od neho, držiac nôž v ruke, žiadal peniaze.

18. Ďalšou odvolacou námietkou je podľa obhajoby nepreukázaný spôsob vykonania skutku, a to so zbraňou. Spochybnenie tejto skutočnosti mali spôsobiť zmeny výpovede poškodeného. Obhajoba tvrdí, že poškodený prezentoval na hlavnom pojednávaní dňa 24.8.2023 novú verziu udalostí. K tomu, že poškodený vypovedal o podstatných skutočnostiach konzistentne a rovnako, sa krajský súd vyjadril už v odsekoch vyššie. Obhajoba tvrdí, že poškodený niekedy zabudol uviesť nôž vo svojej výpovedi. Krajský súd však konštatuje, že aj zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 24.8.2023 vyplýva, že poškodený uviedol, že obžalovaný nožik namieril na neho. Rovnako možno konštatovať, že aj z prečítanej výpovede z prípravného konania zo dňa 9.6.2021 vyplýva, že aj v tejto výpovedi poškodený vypovedal o tom, že obžalovaný použil nôž, vytiahol ho a priložil najprv ku kolesu bicykla, potom ho nasmeroval proti poškodenému. Poškodený popísal opakovane a zhodne, že išlo o nožik, ktorým sa mu najprv mal obžalovaný vyhrážať, že mu prereže gumi, potom ho namieril na neho.

19. Okolnosť, že zbraň nebola nájdená, ako tvrdí obhajoba, nie je dôvod, prečo by nemohlo prísť k správne skutkovému zisteniu, že obžalovaný za účelom zosilnenia hrozby a uľahčenia zmocnenia sa cudzej veci použil rybársky nožík. Následne bol správne ustálený skutok, ktorý okresný súd správne právne kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

20. Aj ďalšie, obhajobou poukazované rozpory, v skutočnosti nimi nie sú. Nie je možné konštatovať, že ide o rozporné tvrdenia, keď sa poškodený vyjadrí, že sa obžalovaného bál, mal pred ním rešpekt, a krátko pred tým sa vyjadrí, že chodili do jednej triedy, vychádzali spolu dobre, ale zároveň pokračuje a vypovedá o tom, že obžalovaný ho zvykol otravovať, ale neboli vo veľmi zlom vzťahu, zároveň tiež uvedie, že od ukončenia základnej školy ho zvykol vidieť v meste a počul, že bol vo väzení. Poškodený vysvetlil, že obavy pred obžalovaným mal, mal pred ním rešpekt. Ak poškodený vypovedal o tom, že poškodený od neho žiadal 5 eur, ktoré mu aj dal, túto skutočnosť nemožno spochybníť len preto, že podľa matky poškodeného máva jej syn pri sebe len mince. Treba totiž upozorniť, že obhajoba v podanom odvolaní namieta skutočnosti vyplývajúce z dôkazov, ktoré pred súdom neboli vykonané. Svedkyňa D., matka poškodeného, vypovedala na hlavnom pojednávaní, pričom k tomu, akú hotovosť mával poškodený pri sebe sa nevyjadrila, k tejto skutočnosti jej nebola položená žiadna otázka, a ani nebola prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania.

21. Čo sa týka námietok obhajoby, že poškodený, napriek prezentovaným obavám z obžalovaného, sa nesnažil stretnúť s obžalovaným predtým, tieto sú nedôvodné. Na základe preukázaného nemožno tvrdiť, že by poškodený akýmkoľvek spôsobom vyprovokoval správanie obžalovaného voči jeho osobe. Zároveň potom skutkové závery o priebehu skutku a právne závery o spáchaní trestného činu obžalovaným nemôžu byť spochybnené tým, že poškodený mohol ujsť pred obžalovaným, ale tak nespravil. To, či skutok v parku niekto mohol vidieť, to, že ho niekto musel vidieť, pretože ide o populárne miesto, sú len domnienkami obhajoby, a skutočnosť, že skutok nevidel nik iný, neznamená, že skutok sa nestal.

22. Nie je dôvodná ani námietka obhajoby, že svedok K. nepotvrdil skutok, ktorý prezentoval poškodený. Je pravdou, že ide o dôkaz nepriamy, s čím sa vysporiadal tak okresný ako aj krajský súd už vyššie. Svedok K. nebol priamym svedkom udalostí, ale vypovedal, čo mu o skutku povedal poškodený. Svedok vypovedal na hlavnom pojednávaní s odstupom jedného roka od udalosti. Nie je rozhodujúce, že si nespomína, či mu poškodený volal v deň keď sa skutok mal stať, alebo neskôr. Domnieva sa, že to bolo do týždňa od udalosti. Z odpovede svedka na otázku, či sa mu ozval poškodený rozrušený ihneď po skutku telefonicky, nemožno vyvodíť, či svedok odpovedal „nie“ z dôvodu, že mu poškodený nevolal rozrušený, alebo že sa mu neozval ihneď alebo to nebolo telefonicky. Každopádne okolnosť, či pri reprodukování udalostí poškodeným bol tento rozrušený alebo nie, nie je rozhodujúcou pri ustálení, že sa skutok stal a tento spáchal obžalovaný.

23. Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke okresným súdom správne právne kvalifikované ako zločin podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona.

24. K námietke proporcionality uloženého trestu, ktorý obhajoba považuje za neprimerane prísny, v prvom rade krajský súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 326 ods. 5 Trestného poriadku doplnil dokazovanie o oboznámenie podstatného obsahu spisu Okresného súdu Dunajská Streda, sp.zn. 3T/208/2009. Práve z obsahu tohto spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný A. B. bol pred spáchaním prejednávaneho skutku (14.5.2021) právoplatne uznaný za vinného zo spáchania zločinu, a to lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 8.9.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.2.2011. Rovnako bol oboznámený podstatný obsah spisového materiálu a najmä trestný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda, sp.zn. 14T/32/2021 zo dňa 28.9.2021, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 4.10.2021 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.10.2021. Z uvedeného vyplýva, že okresný súd rozhodol správne, keď za skutok zo dňa 14.5.2021, právne kvalifikovaný ako zločin, ukladal obžalovanému trest podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, za použitia ustanovení §§-ov 38 ods. 2, 41 ods. 2, 42 ods. 1 a 38 ods. 5 Trestného zákona. Okresný súd ukladal súhrnný trest, a to vzhľadom na to, že prejednávany skutok a skutok, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda, sp.zn. 14T/32/2021 sú v súbehu, teda ukladal trest za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, ktorých sa dopustil dvoma skutkami. Keďže, ako bolo uvedené, zároveň opätovne spáchal zločin, bolo potrebné ukladať trest postupom podľa ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona, a dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (7

rokov) zvýšiť o jednu polovicu (o dva a pol roka). Trest bol potom ukladaný pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby v zmysle § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 a 5 Trestného zákona.

25. Okresný súd pri hodnotení dôkazov postupoval podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, t.j. vyhodnotil ich podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne a urobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia. Odvolací súd nemá dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko závery okresného súdu považuje za správne.

26. Keďže všetky dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného boli vykonané v súlade so zákonom a ani krajský súd nezistil dôvod týmto neveriť, osvojil si výrok o vine a právnom posúdení skutku z prvostupňového rozsudku.

27. Rovnako správne postupoval okresný súd aj pri úvahách o druhu a výmere trestu obžalovanému a uložil tomuto trest, ktorý zodpovedá všetkým zásadám pre ukladanie trestu. Po doplnení dokazovania v intenciách ustanovenia § 326 ods. 5 Trestného poriadku konštatuje aj krajský súd, že vzhľadom na závažnosť konania obžalovaného, osobné pomery obžalovaného, charakter celkovej trestnej činnosti a najmä vzhľadom na existenciu okolnosti jeho predchádzajúceho odsúdenia za zločin, keďže obžalovaný bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere deväť rokov a šesť mesiacov, je trestom spravodlivým a zákonným. Správny je aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Zároveň bolo správne rozhodnuté aj o uložení ochranného dohľadu, pretože obžalovaný sa dopustil spáchania úmyselného trestného činu, a bol už v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin, pričom mu je ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody. Od obžalovaného sa vzhľadom na jeho osobu, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života, na prostredie, v ktorom žije, a na povahu spáchanej trestnej činnosti, nedá očakávať, že po výkone trestu povedie riadny život.

28. Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.